

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 frt.
Félévre . . . . . 6 „
Negyedévre . . . . . 3 „
Egy óra . . . . . 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszámítások intézendők

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

A megrémült Páris.

Nagybecskerek, április 26.

A világ szinte kezdett már megnyugodni azzal a gondolattal, hogy Ravachol elfogatásával a francia dinamitardok hosszú időre meg lesznek félemlítve, és a szajnaparti világváros, mehet tovább a grand nation útján, a rendes napirendjére. Alig is lehetett elképzelni azt a hihetetlen vakmerőséget, mely csak a mult hetekben is az egész művelt világot megdöbben-tette a párisi dinamit-merényletek váratlanságával; és ime ma már egy újabb sürgöny olyan borzasztóságáról ad hirt, mely egy rettenetes sebet tár föl Páris testén; egy képet az anarchia kezdetéről, ami kizár isten és emberismerést, és a vandalizmust hozza a maga borzasztóságában napirendre.

Ravacholt tudvalevőleg a Véry-féle vendéglőben egy pinczér ismerte föl, és ugyanebben a vendéglőben fogták el. Az excentrikus párisi nép napokig valósággal előzönlötte ezt a vendéglőt, de egy hét multán már akkora félelem vett mindenkin erőt, hogy messzi elkerülték e helyiséget, és mindenki attól tartott, hogy kész halált kísért az, aki oda belép.

E sajtószagos hir aztán teljesen

megölt a szomorú hirre vergődött üzletben minden életet, úgy hogy annak tulajdonosa már a kormánytól kért kárpótlást a tönk ellen. Egész Páris a mellett volt, hogy a kötelességszerű viselkedésnek ezen áldozatát meg kell menteni, anyagilag kárpótolni kell minden áron. A lapok gyűjtést rendeztek a számára és a mig Páris ebben az erényben gyakorolta magát, az anarchisták tegnap rettenetes módon szóltak bele ebbe a mozgalomba és tegnap este tíz óra tájban a Véry-féle vendéglőt fölrobbantották. A szerencsétlen ember lábait összeroncsolta a bomba, kis leánya és két nő sebekből borítva kerültek a ház roncsai közé, mig feleségét az irtózat örültté tette.

Egész Páris el van rémülve és az ijedelmet csak fokozza az a körülmény, hogy a Ravachol ügyét ma kezdték el tárgyalni, a mi az anarchistáknak szigorúan tervszerű akció-ját jelzi.

A rendőrség szinte tehetetlenül áll a meglepetéssel szemben és pár nap alatt bizonyára egész Páris érezni fogja a borzasztó eset konzekvenciáját mind abban, a mi a tegnapi katasztrófát nyomon fogja kísérni: az idegek menekülésében és abban a nehéz,

ijesztő tudatban, hogy talán az élvágyó világváros ismét „puskaporos hordók fölött tánczol“ a nitrogliczerines csöveknek miatta . . .

Uj cseh kérelem. Csehországban ismét óriási vihar készül ama kormányrendelet következtében, mely szerint Weckelsdorffban a németek által óhajtott járásbíróóság felállítatik, a mi ellen a cseh tartománygyűlés (természetesen csak bizottságában, miután a kiegyezési törvények nem kerültek a plenum elé) a leghatározottabban tiltakozott. Ugy az ifju, mint az ő cseh képviselők titkos értekezleteket tartottak, hogy ezzel a kormányrendelettel szemben állást foglaljanak. Az ifju csehek klubja is ülést tartott, melyben hir szerint azt határozták el, hogy az ifju- és ő-csehek közt történt megállapodás alapján valamennyi cseh képviselő el fogja hagyni a birodalmi tanácsot. Az ifju csehek már megszerkesztették azt az interpellációt, melyet a birodalmi tanács ülésében Schönborn gróf igazságügyminiszterhez fognak intézni; az ő-csehek a cseh nagybirtokosokkal egyetértve szintén interpellálni készülnek; Schönborn gróf nyomban az interpellációk után válaszolni fog és reménylik, hogy válasza legalább az ő-cseheknek ki fogja elégíteni. Ugyanebben a tárgyban két választó gyűlés is volt, melyeken heves hangon nyilatkoztak a kormány és a németek ellen.

A „TORONTÁL“ TÁRGYAJA.

A hercegnő.

Irtá: Madanti L. J.

— Egy ur óhajt a nagyságával beszélni. Az ifju nő csillogó szemét vontatva veti az ajtóban álló szobaleányra, mintha ez is nehezére esnék.

— Névjegye?

— Nem adott, — de azt mondta, hogy régi barátja a nagyságának.

— Jól van. Vezesse a szalonba.

Letette kezéből a könyvet, melyet olvasott, fölkel a nyugpamlagra. Nehézkésen, kíváncsiság nélkül halad át a szobán s csak futó pillantást vet a tükörbe, mely szép, hideg, rövid fekete hajfürtökkel árnyalt arcát, magas s fejedelmi sötétpiros, uszályos bársonyruhába burkolt termetét híven adta vissza. Most fölnyitja csöndesen az ajtót, bepillant a salonba s — szokatlan pir ömlik el márványhideg arcán, nagy szemei tágra nyílnak, megrázkódik egész testében a látványtól, mely a szalonban fogadja. De a meglepetés csak egy pillanattig tart; visszanyeri szokott hideg nyugalmát, büszke magatartását.

— Ön beszélni kívánt velem?

— Kamilla! — kiáltott a látogató oly hangon, melyben harag s fájdalom nyilvánultak.

— Kamilla? E név itt ismeretlen, — gondolom, hogy ön Mili hercegnőt keresi, nemde?

S amikor a látogató szó nélkül komoly pillantással nézett rá, gunyosan így szólt:

— Nos uram? . . . hát így üdvözlöl ön a régi barát, a hajdani kedves, a régi vőlegény, annyi idő multával? Mitől ijedt meg? Talán a hercegi fényűzéstől, melyet itt lát? Hiszen ön mindig ezt kívánta nekem, vagy talán tölem ijedt meg? . . . s tekintete végig siklott saját öltözékén. „De hiszen ön mindig azt kívánta, hogy ragyogó, fényes selyem csipkék ékesítsenek, hogy elegáns, ünnepezt asszony legyek, természetesen az ön neje!“ Hangja erősödni kezdett. „Ime, gazdag vagyok, amint óhajtottá, szép, elegáns ünnepezt nő s az általa megszabott feltételek között, csak egy nincs teljesítve, t. i. hogy nem vagyok az ön neje, de a másé sem kívánok lenni s ezért nem haragszom a sorsra, hiszen „Mili hercegnő“ vagyok, annak nevez mindenki, bár góthai Almanach nem tud róla semmit. De annál jobban tudja az arisztokrácia, mely szeret, bámul s rajong értem. . . természetesen a férfiak. . .“ felkaczagott s leheveredett egy nyugpamlagra.

— Kamilla! ne izgass, ne daczolj, hiszen számolni tartozol multadért!

A férfi komoly arccal közeledett a nőhöz, megragadta karját, de ez nem ijedt meg tőle, bátran szemébe nézett, arca mit sem változott, csak keble emelkedése árulta el, hogy találva érzi magát.

— Te is tudod — szolt ujra a férfi — hogy mikor utoljára öleltelek, megesküdtem, hogy gazdaggá, tiszteltté, boldoggá foglak tenni. Amerikába mentem. De a

szerencse csak futott előlem s mikor azt hittem, hogy már kezeimben van: tova tünt előlem. Sokat, igen sokat szenvedtem ott, csak azért, hogy tégedet boldoggá tegyelek. Nehéz munkákat teljesítettem, lásd a kezem erről tanuskodik, mely durva, erős munkát végzett mindennap. Így sikerült tisztes vagyonhoz jutnom s mindent elkészítettem, hogy otthonra lelj benne. Éveken át vártam ezért, vártam, hogy feleségem légy . . . Most haza jöttem, — oda mentem, hol utoljára laktál, hol utoljára csókoltalak. Nem voltál ott . . . azt hittem, valami szerencsétlenség ért. Később tudtam meg, hol vagy s miként élsz? . . .“

Elhallgatott s várta a nő válaszát. A nő szintén hallgatott s komoran nézett maga elé, majd szomoruan pillantott a férfira.

— Kamilla! némaságod megöl. Ne nézz így reám! Mentsd magad!

— Mentsem magam? . . . Miért? Hát nem félsz, hogy mentésem vád lesz ellened? Azt hitted, hogy Hellmann Kamilla meghalt? . . . Igazad van. Meghalt. Attól a pillanattól fogva, mikor ide jöttem. Meghaltam számodra. Szánakozzál rajta. Jogod van hozzá, hiszen szeretted őt s ő is szeretett tégedet. — Hangja megcsuklott, de erőt vett magán s így folytatta tovább: „de hát ez mit sem segít rajtad s rajta! Neked ez nem elég, hiszen ő menyasszonyod volt s most már nincs többé. S ennek te vagy oka, mert menyasszonyod, bár szegényen is, boldog lett volna melletted, te hiúságból, hogy gazdaggá tegyed, magára hagyta, hiúságod nagyobb volt szerelmednél.“

„Ismét az alispánválasztás.“

A „Torontál“ folyó évi április 21-iki számában a fenti czim alatt egy névtelen cikk jelent meg, a melyben Tallián Emil törökkanizsai főszolgabíró az alispáni jelöltségtől visszalépéséhez és általán az alispáni választás kérdéséhez oly helytelen okoskodások fűzetnek, a melyeket egyrészt a jogérzet, másrészt a sajtó hivatása iránt táplált jó vélemény nem hagyhat szó nélkül. A tisztelt szerkesztőség igazságosságától függ ama cikkekre vonatkozó glosszáimnak lapja hasábjait megnyitni; ha ezt megteszi, azzal fogja bebizonyítani, hogy helyt ad a tárgyilagosságnak; hogy feladatát, mint a köz organuma, sans peur et sans reproche fogja föl; azzal fogja bebizonyítani, hogy csak a melléklete — „hivatalos“.

Midőn Rónay Jenőnek közörmre megyénk főispánjává kinevezetése következtében az alispáni szék megüresedett, a törvényhatósági bizottságra hárult a feladat, erre oly egyént szemelni ki, a ki mind jelleménél, mind képességeinél, mind egyéb közhivatali minősítvényeinél fogva, legalkalmasb legyen a megye első tisztviselőjének polczát elfoglalni. A bizottsági tagok az alispán személye tekintetében három név, Poroszkay Béla megyei főügyész, Dániel László megyei főjegyző és Tallián Emil törökkanizsai főszolgabíró neve körül csoportosultak oly szerencsés helyzetben, hogy mind a három név viselője derék, tisztességes, képzett egyén, a kiknek mindegyike megyei szolgálatban álló és azt közmegelegedéssel betöltő tisztviselő, a kiknek mindegyike hive az uralkodó politikai pártnak; szóval, hogy a priori nézve, a bizottsági tagok bármely csoportja bármelyikükre bizvást adhatja szavazatát.

Es épen azért, mert a jelöltek mindegyike a kívánt kellekkel rendelkezik, a bizottsági tagok belátására volt bizandó, hogy szavazatuk többségével minnek és kinek adnak előnyt: az adminisztratív képességnek, a szolgálati időnek, a kisebb-nagyobb tapintatosság- és tapasztaltságnak, a kifejlődött, megizmosodott jogérzet, erély- és részrehajlatlanságnak-e, avagy — családi összeköttetéseknek-e? — épen azért, mert a jelöltek mindegyike aktív köztisztviselő, a kikkel — akármelyikük kerüljön ki alispánként a szavazó urnából, — a főispán azontul is együtt fog működni a megye közigazgatásában: az eszély és tapintat, a bizottság független elhatározásának respek-

Elmentél, hiába kértelek könyezve, elhagytál, bár tudtad, hogy egyedül maradok barát nélkül, hiszen nem volt senkim, csak te. Mikor utoljára öleltél, éreztem, a mit sose hittem volna, hogy szerelmünk megszűnik. Eltávozásod után napokon, heteken át ültem egymagamban, mintha eltompultak volna érzekeim, aztán jött idő, amikor úgy éreztem, hogy végtelen üresség vesz körül, melyet senki sem képes betölteni, ekkor jött az, aki ide hozott, mint urnót s engedelmes rabszolgámmá lett. Tehát én nem vádoló magamat, hiszen még rosszabb is történhetett volna.

— Még rosszabb is? Hát önérzeted, a világ, a jó hírnév, te vagy-e az, ki így beszélsz, akit szerettem?

— Önérzeted? miért vesztettem volna ezt el, azért, hogy férjhez mentem ahhoz, akit nem szerettem? hiszen 100 meg 100 fiatal leány teszi ezt, a legfelsőbb körből is, melyet megszentel az egyházi és világi hatóság, aztán meg ki tudja, vajjon az összehasonlítás nem az én javamra üt-e ki? Hiszen az a férfi, akihez mentem, mind a mai napig hü hozzám? A világ becsülése? arra nem sokat adok, hiszen most már nemcsak fiatal és szép, hanem — gazdag is vagyok.

A hercegnő fölállt.

— És most uram, mindent elmondtam önnek, a mit tudni kívánt, isten önnel, nem mondom, hogy feledjen el, hiszen az idő ugysis elfeledtet, hanem kívánom, legyen boldog, ha tud.

Nem nyujtotta kezét bucsuzóra, de sze-

tálása, az annyira hangoztatott békés (?) kibontakozás és egyetértés tekintetei, politikai érdekekkel karöltve, azt kívánják a főispántól, hogy magát az alispánság személyi kérdésében passzív viselje; magát egyik jelölt javára se engagirozza; a szemhunyorítását és akár véletlenül, akár szándékosan eljuttatott nyilatkozatait leső hivatalos apparátust egyik jelölt előnyére se hozza mozgásba: hanem a jelöltek többé-kevésbé egyenlő chanceai és többé-kevésbé jogosult aspirációival szemben azt az elvet hangoztassa nyíltan, a jelszót ő tőle váróknak: „Egyik jelölt ellen sincs és nem is lehet alapos kifogásom; szavazatok a három közül bármelyikre önkényes elhatározástokhoz képest; én szeretem, becsülöm mind a hármat és nem adok saját vonzalmammal irányt a választóknak; mert az én főispáni jelégem: salus comitatus et partis liberalis suprema lex esto!“

A főispánnak illetén magatartása az adott viszonyok közt legjobban megfelel a józan politika követelményeinek; és leginkább alkalmas arra, hogy a „békés egyetértés“ létesüljön. Hiszen az, hogy a bizottsági tagok megoszolva több jelölt köré sereglenek, legtávolabbról sem rejt magában veszélyt sem a főispán tekintélyére, sem — ami fő, — a megye jövőtára nézve; sőt ellenkezőleg, ha a főispán, minden nyílt vagy burkolt kapacitáció és hatalmi eszközök latba vetése nélkül, a megyebizottságot megillető szabad előkélés és a szavazatok szabad érvényesülése elé akadályokat nem gördít: épen ő reá hárul a legnagyobb előny, mivel minden, bármily oldalról jövő szemrehányás és duzzogás ellen fődve van és a bizottság hamisítatlan meggyőződésében rendíthetetlen támasztékot szerezhet; — azonban, ha egyik vagy másik jelöltet, akár a főügyészt, akár a főjegyzőt, akár a főszolgabíró, a törvény és gyakorlat félremagyarázásával, mintegy az alispáni állás praesumptiv örökösének nyilvánítaná, avagy a magas és alacsonyabb arisztokrácia, az egész vagy fél gentry, családi és patrionaciális befolyások és érdekek kedvéért bürokratikus emeltyüket hozva mozgásba; ő maga, a főispán, lenne azon repesztő éke, amely az igazán szabad választás következtében minden keserűség nélkül széteső bizottsági tagokban elégedetlenséget keltene; ama jogosulatlan föltételek fönforgása esetén, ő maga, a főispán, vethetne magára, hogy a bukott jelölt part-

mében könyek jelentek meg. Bólintott fejével, aztán megtordult, hogy távozzék. A férfi is fölállt, nem haragudott, csak szerelem sugárzott arcáról, mikor a fejedelmi nőre tekintett, a ki lassan lehajtott fővel távozni készült. E nővel eltűnt minden, a mit remélt, a mit álmodott eddigé. A nő az ajtóhoz ért s megegyeszen a férfira nézett. A férfi hozzá rohant, lábaihoz borult s ruháinak redői közé temette arcát. A hercegnő remegett.

— Kamilla, ne hagyj így el, bocsáss meg, mindent, de mindent elviselek, csak azt a gondolatot nem, hogy te másé vagy, más csókol. Jőjj, hagyd itt e házat, jőjj velem tul a tengeren. Ott senki nem ismeri a multat, ott uralkodni fogsz, mint az én kedves imádott feleségem.

Atölelte s elborította csókjaival haját, szemét, száját. A szobában néma csend volt. De a nő kiszakította magát karjai közül s így szólt:

— Nem úgy, Konrad, vannak dolgok, melyeket nem lehet elfeledni s ilyen az, hogy hercegnő vagyok, ez mindig ott volna közötted és közöttöm s hosszú szerelem és boldogság nem tűntetnék el, ha olykor szemrehányólag néznél rám, vagy keserűen szólnál hozzám s ha százszor tultennéd is magadat a világ előitéletén, saját itéleted tenne tönkre tégedet s engemet.

Hozzálépett, gyöngéden megcsókolta a férfi homlokát s eltűnt.

Fordította: Z.

ját maga ellen ingerelte, szakadást s egyenetlenséget, ellenzéket idézett elő.

Hogy több alispáni jelölt és így több párt legyen, az az alkotmányos önkormányzatnak természetes folyománya; — hogy „alispán csak egy lehet, a többinek esnie kell“, — ez meg oly fizikai és erkölcsi törvény, hogy azt a „Torontál“ cikkírójának még a gyöngébbek kedvéért sem volt szükséges hangoztatnia. De az, hogy mind a három jelölt egyszerre alispán nem lehet, még nem zárhatja el a bizottsági tagokat az egyik vagy másik jelölt köré csoportosulástól; sőt épen az ellenkező volna konfiskálása a bizottság törvényadta jogköreinek és mintegy anticzipálása a kinevezésnek. Ha a választás nem szatira, nem komédia, nem játék, nem bürokratikus hangcsövek, enuncziációk, befolyásolások és szuggeralások eredménye, akkor a bukott vagy bukandó alispáni jelölt pártja nem tekintheti, nem tekintendi magát legyőzöttnek, levertnek; hanem kalapot fog emelni az előtt, kit szerencséje, a szavazatok többsége, a független és nem befolyásolt bizottsági tagok bizalma az alispáni székbe fog ültetni és egy fulánknyi méreg sem fogja felkorbácsolni a megye nyugalmát, békéjét; mert a győzőnek és a legyőzötteknek kölcsönös tisztelete az, ami a parlamentáris és autonomikus életben a „békés egyetértést“ biztosítja és fentartja; — és a főispáni állás nem csupán a kormány bizalmában, hanem a megye osztatlan szeretetében és becsülésében, a jogérzet sugalta, pártatlan eljárás elismerésében is találja garanciáját.

Az alispáni szék betöltése a megye bizottságának korlátlan jogkörebe tartozik és habár szívesen csatlakozik mindenki azokhoz a dicsérő kitételekhez, amelyekkel a „Torontál“ érintett, merőben helytelen és alkotmányellenes eszméket propagáló, egyedül egyik vagy másik jelölt javára hangulateltétést czélzó cikk főispánunk homlokát körülövezi; én és bizonyára elfogulatlan tagtársaim mindnyájan, ama cikk tanácsától eltérően, arra kérjük osztatlan szeretetünkben részesülő főispánunkat és elvárjuk az ő alkotmányos érzékétől, igazságszeretetétől és részrehajlatlanságtól, hogy:

„Ne határozza el magát — semmire; viselkedjék az alispáni jelöltség kérdésében őszintén — tárgyilagosan; bizza a meglévő jelöltek közül, a bizottságra az alispán szabad választását; ne adjon ki se jegyzőknak, se szolgabíráknak, se egyéb lóggósainak és befenteseknek ordre de bataillet; ne fogadjon a jelöltek helyére más jelöltet tolv, mondva csinált monstre deputációkat; maradjon független fölfelé és lefelé — és higgye meg, hogy akkor a megye bizottságának többsége oly alispánt választ, akit és amilyent megérdemel; higgye meg, hogy részrehajlatlan eljárása fogja legjobban elriasztani a „békés egyetértés“ felbomlásának gyerekkijesztő mumusait!

Torontálmegeye hagyományosan csöndes megye; turbulens, „mindig elégedetlen“, „szakadást óhajtó“ elemei nincsenek és nem is lesznek mindaddig, míg ész, tapintat, bölcsesség, pártatlanság igazgatja vezérferfiainak lépteit.

Stassik Ferencz dr.
megyebizottsági tag.

Közöltük a fenti cikket egész terjedelmében, a mint szívesen helyt adunk minden véleménynek, bármelyik oldalról jőjjön is, mert nem egyes pártok, hanem a nagy közönség s első sorban Torontálvármegye közönségének szolgálatában állunk. Csak az a megjegyzésünk van, hogy a t. cikkíró ugyanabba a hibába esik, melyet nekünk lobbant szemünkre, t. i. határozottan egy jelölt mellett korteskedik s fejtegetései a személyeskedéstől sem egészen mentek, különben nem beszélhetne családi összeköttetésekről, kisebb-nagyobb tapintatosságról stb. stb.

A mi a főispáni beavatkozást illeti, oly bókot mond a t. cikkiró, melyet mi sohasem kockáztattunk volna. Hát csakugyan oly kevés önértet tétel fel 600 bizottsági tagtól, hogy azok feltétlenül a főispán jelöltjére szavaznának, ha a főispán az urnához dirigálná őket? És csakugyan oly kevés önállóság volna Torontálmegye tisztikarában, hogy félretéve mindennemű meggyőződését, csakis a főispán utmutatását követné? S azok a független bizottsági tagok, kik értekezleteiken elhatározzák, hogy Danielrefognak szavazni (l. mai táviratunkat), azok mindnyájan a főispán parancsára gyűltek össze? Megvalljuk egészen őszintén, hogy ekkora hatalmas urnak nem tartottuk a torontáli főispánt.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

— Nagybeeskerek városi közgyűlése. —

Attól a perctől kezdve, hogy az első ibolyák kidugják fejeiket, mindig kevesebben és kevesebben jönnek el város atyáink közül abba a kedves nagy terembe, hol mindazok boldogan és nyugodtan ülhetnek, kik nem rettegnek attól az eshetőségtől, hogy a plafond a fejükre esik. S ez a düledező plafond joggal számíthat a városatyák hálijára. Mindazok, kik nem hajlandók délutáni álmukat egy városi közgyűlésnek feláldozni, vagy jobbat tudnak, mint igent és ament mondani, azok arra hivatkozhatnak, hogy drága az életük, családjuk is van, ők nem teszik kockára sem az egyiket, sem a másikat. Azelőtt némelyek azért sem jöttek el, mert nem tudták a kalapjukkal meg a kabátjukkal mit csinálni. Ezen a bajon is segítve van. Csodálkozással és hálával telt kebelük szemléltünk tegnap a régi teremben három új ruhafogast, melyen összesen elfér 12 kalap és ugyanannyi überzieher. Ez ugyan nem sok, ha tekintethe vesszük, hogy 197 városi képviselő van, — de hát kezdetnek elég. A háznagy hivatal hálát és elismerést érdemel s mi nem habozunk annak a reménynek kifejezést adni, hogy ez előbb-utóbb egy bankettben fog kifejezést találni.

A tegnapi ülés egyébiránt, dacára a nyári légkörnek, nem volt szegény érdekes momentumokban. Gyorgyevits dr. fényesen bebizonyította egy hosszabb magyar beszédben, mennyire kárunkra van a muzslyai telep. Leginkább persze azt nem bocsátja meg nekik, hogy a hamisak a képviselőválasztásnál az ellenfelére szavaztak. — Hadd bűnhődjenek most azzal, hogy nem kapnak iskolát. (Tán csak nem bizik a képviselő ur abban, hogy a muzslyaiak mind rá szavaznak 5 év múlva, mert nincs iskolájuk?) Az óvónők képeznék sem akarta megadni az 500 forint segélyt, mit főleg a fiatalabb generáció vad morgással ellenzett, egy hölgykedvelő mérnök pedig (bár házas) egy szűz közbeszólással ki is mondta a közvéleményt: a leányoknak szivesen. A nagy szerb spórolónak, ki ebbeli álláspontját Goethe nyelvén fejtette ki, megfelelt nyomban a magyarok nagy spórolója, Kovács Ágost kir. tanácsos, egy humortól duzzadó beszédben, mondván, hogy a t. előtte szóló azt úgy sem gondolta komolyan, hiszen még a saját embereit sem akarta meggyőzni, mert ha azt akarta volna, szerbül mondta volna el a dikezióját. Lőn erre

zajos derűtség, melybe bizony Gyorgyevits is jóízűen belenevetett.

Nagyobb vitát csak a fiakkeresek tarifája keltett, mely kérdésnél Végh Lajos dr. szűzbeszédében védelmébe vette a közönség zsebet.

*

A közgyűlés lefolyásáról a következő tudósítást közöljük:

Elnök Krsztics János, előadó Perisics Zoltán dr. főjegyző, jegyzőkönyvvezetők Mattanovics György és Panic Dániel jegyzők. Jelen voltak: Grandjean dr. ügyész, Franz J. L., Klein Mór dr., Szalay József, Gyorgyevits Milos dr., Haidegger Ödön, Fuchs Sándor, Schwarcz Sámuel, Grossmann Zsiga, Vukovics, Steinitzer, Oldal Antal, Lindhof, Brájjer dr., Végh dr., Benkovics Miklós, Benkóczy, Vilmos, Weiterschan Fülöp, Dékány, Oppolzer, Oldal, Szlankamenacz, Naszke, Delfel Gáspár, Tyurtyin Szima, Elmer József, Ferdinandi János, Poppovits Sándor, Sekulits, Kovács Péter, Neugebauer Miksa v. mérnök, Zachariás v. tanácsnok, Kovács Ágost, Lyuba Devits, Vinczanov Mladen, Ruzsits Szima, Radojsits Tosa, Machalek, Sebastian, Poppovics Paja, Binder dr., Etlinger, Steyer, Rosner, Vécsey Béla, Baaden Károly, Bányai, Petrovics dr., Rédl, Stakits, Stagelschmidt, Virág.

A tárgysorozat előtt elnöklő polgármester az országos erkölcsnemesítő egyesület 50 ffrt erénydíját átadta ünnepélyes beszéd kíséretében a helyben 50 év óta egy házban alkalmazott szolgának, Tomics Iliának.

Gyorgyevits dr. interpellál, mikor fog a piac egy helyen megállapodni. Polgármester tanulmányozni fogja az ügyet.

Szalay József indítványt tesz a koronázási ünnepély megtartása iránt. Az ügy egy bizottságra bízatik, melybe beválasztottak: Steinitzer, Franz, Weisz Izidor, Gyorgyevits dr., Szalay, Brájjer dr., Haidegger Ödön.

Következett a tárgysorozat:

1. Főispán ur Ó méltóságának f. évi április hó 4-én 480. szám alatt kelt rendelete, melyben a város felhivatik, hogy a felső-muzslyai telepítvényen építendő óvodára megszavazott 1000 ffrnyi összeg folyóvá tétessék. Italméresi járadék feleslegéből tétetik folyóvá.

2. Torontálmegyei közigazgatási bizottságának f. évi április hó 4-én 1789. sz. a. kelt rendelete, melylyel a nm. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak f. évi április hó 7-én 1719. sz. a. kelt községi iskola 1890/91-iki tanév iskolai számadására vonatkozó helyeslő leirata a várossal közöltetik. Tudomásul vétetik.

3. A vármegye alispáni hivatalának f. évi 5708. sz. a. kelt rendelete, melylyel a nm. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak f. évi február hó 6-án 2467. sz. a. kelt leirata a várossal közöltetik és városunk utasítottatik, hogy a főgymnasiumnál még egy tanerőt alkalmazzon és az intézet közelében két tantermet bérljen. Elfogadtatik az állandó választmány véleménye, mely szerint a két terem felveendő, de egyelőre nincs a város abban a helyzetben, hogy még egy tanerőt fizessen.

4. Az alispáni hivatalnak f. évi 6997. sz. a. kelt rendelete, melylyel a nm. m. kir. kereskedelmi miniszteriumnak f. évi február hó 13-án 99. sz. a. az állási helypénzszedéssről szóló szabályrendelet tárgyában kelt leirata a várossal közöltetik. A tanácshoz utasítottatik.

5. Az alispáni hivatalnak f. é. márczius hó 28-án 11975. sz. a. kelt rendelete, melylyel a nm. belügyminiszteriumnak f. évi február hó 10-én 95047/891. sz. a. a 4-ik patika tárgyában kelt leirata a várossal közöltetik. A belügyminiszter tudatja, hogy a negyedik gyógytár felállítására Benkovics Mihály kapott jogot s hogy az a honvédkaszárnya és a Corvin-utca között elhelyezendő.

6. Torontálmegyei törvh. bizottságának f. évi 274. számú kgy. határozata az itt felállítandó selyembűbő beváltási raktár

tárgyában. A város határozata jóváhagyatik, 6000 ffrt a regale feleslegből fedezendő.

7. Ugyanannak f. évi 276. sz. a. hozott kgy. határozata a Rezső laktanya szomszédságában levő vármegyei epreskertnek átengedése tárgyában. Elfogadtatik a következő feltételek: a város átveszi a kerést és egy 250 □ méternyi jégvermet épít. A többi feltételeket illetőleg lépjen a polgármester érintkezésbe az illetékes megyei tényezőkkel.

8. Ugyanannak 298. sz. határozata az itt felállítandó állami polgári iskola tárgyában. Jóváhagyatik a város ismert kgy. határozata Tudomásul vétetik.

9. Ugyanannak f. évi 318. számú határozata Dimitrievits György I-ső tanácsnok 1861. és 1862-ik évi szolgálata nyugdíjigénybe való beszámíthatása iránt. Tudomásul vétetik.

10. Ugyanannak f. évi 324. sz. a. hozott határozata; a „Ferencz József-téren“ létesítendő ártézi-kut felszerelvényei tárgyában. A tervek kiadatnak a városi mérnöknek.

11. A közoktatási miniszter leirata, melylyel a város abbeli kérelmével, hogy az állam a muzslyai telepen iskolát állítson, elutasítottatik.

Gyorgyevits hosszabb beszédben kifejezést ad abbeli nézetének, hogy a telep a városnak csak hátrányára és kárára van. Azt kívánja, hogy a polgármester jelentést tegyen a város és a telep közötti viszonyról. Kéressék fel városunk orsz. képviselője, hogy a miniszter a kérelmezett iskolát felállítsa.

A polgármester felvilágosítja, hogy a feliratban nyomatékral rámutattak már azon anyagi áldozatokra, melyeket Nagybeeskerek városa a telep érdekében hozott.

Vécsey Béla igen szépen indokolt beszédben pártolja Gyorgyevits abbeli nézetét, hogy orsz. képviselőnk kéressék fel ez ügy pártolására. Elfogadtatik.

12. A kereskedelmi bank átirata, melyben tudomásul hozza, hogy a kövezésre és a honvéd kaszárnya kibővítésére szolgáló kölcsönt engedélyezi a már közölt feltételek mellett. Tudomásul vétetik, a kötelezvényminták a pénzügyi bizottságnak kiadatnak tanulmányozás végett.

13. A városi polgármester hivatalos jelentése illetve véleményes javaslata a városunkban felállítandó tervezett állami óvónők képezde tárgyában. A megye 50 éven át 4 ezer forinttal járul hozzá, a város 500 forinttal. Ellene szól dr. Gyorgyevits, mellette Kovács Ágost. 57 szavazattal 19 ellenében elfogadtatik.

14. A városi polgármester hivatalos jelentése, melylyel a f. évi 39-ik számú kgy. határozattal kiküldött küldöttség véleményes jelentését a tervezett új utca tárgyában beterjeszti. A kiküldött bizottság pénzügyi szempontból nem tartja kivihetőnek azt a tervet, miszerint a mostani kishid-utca egészen átépíttessék.

15. Ugyanannak hivatalos jelentése illetve javaslata egy hivatalos helyiségnek a városi mérnöki hivatal részére a városháza épületben való berendezése iránt. A városháza két szobával kibővítettetik.

16. A selyembűbőraktárra vonatkozó szerződések nem tárgyalatnak, miután a törvényszabta többség nincs jelen.

HIREK.

— Rónay Jenő főispán holnap Rónay József temetésére Kis-Zomborba utazik.

— A Rónay család gyászja. Nagy-Szent-Miklósról vesszük a szomorú hírt, hogy Rónay József, a járás szolgabírája, hosszabb szenvedés után tegnap meghalt. Halálának híre mélyen lesújtólag hatott rokonaira, barátaira, ismerőseire, a kik igen jól tudták, hogy a beteges, fájdalomtól elgyötört ember színleges zárkózottsága mögött mélyen érző lélek, s melegen érző szív dobog. Hosszu szenvedései a teg-

napi nappal véget értek, megtört testéből kiröppent a szárnyaló lélek, hogy az új hazában nyugalmat találjon, enyhet és békét. Halálát özvegye, s nagyszámu rokonsága gyászolja. Földi maradványait e hó 28-án Kis Zomborban, a családi sírboltban helyezik örök nyugalomra.

— **Lövészet.** A folyó április hó 24-én tartott czéllövészet eredménye a következő: A legszebb mélylövésért 1-ső díjat nyerte Lichownik János 102 $\frac{1}{2}$ osztóval, 2-dik díjat nyerte Keresztes Aladár 109 osztóval. A legtöbb egységért 1-ső díjat nyerte Nack Gyula 14 $\frac{1}{2}$ egységgel, 2-dik díjat nyerte Kokits A. Ferencz 14 egységgel, 3-dik díjat nyerte Broschko Ede 12 egységgel.

— **Tüzeset a megyében.** Szerbittebe községben április hó 19-én éjjel tűz volt, a mely Schneer Lipót 135. ö. i. számú háza, illetve gőzmalma egy részét hamvasztotta el a malom berendezés egy részével. A kár 1000 forintra tehető. Az épület biztosítva volt.

— **Hűtlen szolgálta.** Tumurgya Juon, csebzai lakos szobájába ismeretlen egyének behatolva 2 ágycserit, 3 falszőnyeget és két párnát elloptak. A szerbittebei csendőrség kiderítette, hogy a tettesek Muravszku Juon és Petrika Györgye csebzai lakosok voltak, a bűnrészesek pedig Agodszku Izsák, — a károsnak cselédje, — a ki a tolvajokkal egyetértve, gazdájának szobaablakát belülről kinyitotta, hogy azon át bemászhasanak; a kutyákat pedig, nehogy zajt csapjanak, mialatt a tolvajok a lopást végrehajják, — a kertbe vezette.

— **Póru jár betörő.** Bohn Mátyás és annak hasonnevű fia Jánosföldön, 17-én éjjel észrevették, hogy valaki a padlásuk végén levő nyíláson bemászik. A fiatal Bohn nem volt rest, puskát ragadott s a bemászóra lőtt, a ki a lövésre lebukott. Az illető, ki jobb karján súlyosan megsebesült, Tari János, óteleki lakos volt, kit Bohnék két évvel ezelőtt bocsajtottak el szolgálatukból. A mint mondja, lopni nem akart, hanem csak kaszája után jött, melyet szolgálatból történt kilépésekor ott hagyott Bohnéknál. Jelenleg a nagybecskereki kórházban ápolatják, hová a csendőrség szállította be.

— **Temes megye tavaszi közgyűlése.** Temes vármegye törvényhatósági bizottsága folyó évi május hó 4-én tartja tavaszi rendes közgyűlést. A közgyűlésen nem kevesebb, mint 1300 ügy kerül tárgyalásra, közte számos községi számadás és kiválóan fontos ügy. A közgyűlés legérdekesebb tárgya azonban a választás lesz, mert ezuttal két főszolgabírói, a főpénztárnoki, egy aljegyzői és egy szolgabírói, továbbá több más, esetleges előlépes folytán üresedésbe jövő állás lesz betöltve. A két főszolgabírói állás Bessenyei Ferencznek és Palfy Elemérnek országgyűlési képviselőkké történt megválasztása, a főpénztárnoki állás Beniczky Sándor nyugdíjaztatása, az aljegyzői állás ifj. Csepreghy István lemondása és a szolgabírói állás Kirják Dezső lemondása folytán jött üresedésbe. Legtöbb a pályázó a két főszolgabírói állásra. Eddig hét jelölt nevét emlegetik.

Irodalom és művészet.

Színház.

Hegyi Aranka bucsu-fellépte. Stojanovits Jenő bájos zenéjü operettjében, a „Kis Molnárné“-ban bucsuzott el tegnap F. Hegyi Aranka a nagybecskereki közönségtől. S e bucsu oly szívélyes és ünnepélyes volt, melynél különbet nem igen látott még oly művésznő, ki a mi világot jelentő deszkáinkon szerepelt. Egész virágözönnel lepték el a bájos művésznőt, minden dalát zajos tapsokkal jutalmazták s a mit csak lehetett, azt meg is ismételtette a közönség, mely ezuttal teljesen megtöltötte a nézőtér. Mondanunk sem kell, hogy

a népszínház rokonszenves divája ezuttal is derekasan rászolgált az óvációkra. Plasztikai játéka, gyönyörű éneke és graciöz tánca egyaránt okozta a közönség lelkesedését, mely harmadik felvonásbeli tánca után elérte tetőpontját. A vendégművésznő mellett sikerrel működtek még Mikei, Szilágyi, Juhász Ilona, M. Nagy Mari.

Csóka társulata ma reggel elutazott Dévára.

Táviratok.

Az alispán-választás.

Alibunár, április 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az alibunári járásban lakó megyebizottsági tagok mai napon értekezletet tartván, egyhangulag kimondták, hogy a május hó 16-án tartandó megyei közgyűlésen az érdemekben gazdag Daniél László megyei főjegyzőnek alispánná való választását fogják támogatni.

Pancsova, április 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Antalfalva, Alibunár és Pancsova járás összes megye bizottsági tagjai, a Bujkovszky esperes elnöklete alatt ma itt tartott értekezleten egyhangulag Daniél Lászlót alispánná és Hegedüs Miklóst főjegyzőnek jelölték.

Viharos ülés a képviselőházban.

(A képviselőház ülése április hó 26-án.)

Budapest, április 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, a belügyminiszterium költségvetésének tárgyalása alkalmával, a csendőrség tételénél váratlanul roppant vihar keletkezett, melyből a merészebb fantáziával bíró ellenzéki képviselők már a kormány bukását is következtetik.

A vihar magvát Pázmándy Dénes vetette el, a ki a csendőrség tételénél felszólalva, erősen megtámadta a kormányt, a csendőrségnél alkalmazásban levő feketesárga portepék és kétféjű sasok miatt.

Az ellenzék nagy zajjal fogadta a beszédet, melyre Szapáry Gyula gróf miniszterelnök nyomban válaszolt, kijelentve, hogy a tekintély megóvása végett kívánatos, hogy a jelvények a többiekkel egyenlők legyenek.

A miniszterelnök beszéde után Polonyi Géza állott fel s olyképp magyarázta a miniszterelnök szavait, mintha azt mondta volna, hogy a feketesárga portepé ad tekintélyt a csendőrtiszteknek. Ezt a felfogást és ezt a kijelentést frivolitásnak és gyalázatnak bélyegzi. Indítványozza az ellenzék tomboló helyeslése között, hogy a feketesárga portepé eltörültessek.

A hosszantartó zaj lecsillapulta után Apponyi Albert gróf Polonyi mellett emelt szót s megtoldta Polonyi indítványát azzal, hogy a sárga fekete portepé eltörültetvén, helyébe a nemzetiszínü portepé tétessék.

Szapáry Gyula gróf erre kijelenti, hogy szavait rosszul értelmezték, a mire Ugron Gábor ragadta meg a szót s fékvesztett szenvedély-

lyel, tajtékozó dühhel támadta a kormányt és főleg a miniszterelnököt.

Roppant izgalom keletkezett erre. Az ellenzék folyton kiáltozta „Szavazzunk!“ „Szavazzunk!“

A zajt végre is az elnök vélte lecsillapítani azzal, hogy az ülést felfüggesztette.

A képviselők azonban csaknem valamennyien a teremben maradtak. Az ellenzékiek és kormánypártiak egyaránt a közepre tódultak s hevesen, szenvedélyesen vitatkoztak.

Végül az elnök újból megnyitja az ülést. Az első szónokok, Rónay János és Pulszky Ágost Szapáry álláspontja mellett nyilatkoztak, mire az elnök elrendelte a szavazást.

Az ülésről 183 képviselő távol volt s így a kormány csak 35 szótöbbséggel győzött.

Az ülés végén a vihart provokáló ellenzékiek diadalmasan hagyták el a házat s kijelentették, hogy a történetekben a kormány megrendülését látják.

A nagy-szalontai mandátum.

Nagyvárad, április 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Nagy-Szalontáról jelentik, hogy Terényi Lajos Szalontán megkezdte a vizsgálatot Arany László mandátuma ügyében. Vadnay Andor és Szikszay védők nem jelentek meg, irásban kérték a vizsgálat elhalasztását, de ezt Terényi megtagadta. A kihallgatások pénteken kezdődnek. Szikszay ma délután védői tisztéről lemondott.

Panik egy temesvári templomban.

Temesvár, április 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A József külvárosi plébánia-templomban, urvacora közben a gyónó leánykák egyikének fátyola meggyuladt. Erre a zsufolásig telt templomban leirhatatlan panik keletkezett. Az asszony népség sikoltozva rohant a sekrestyébe és a kijáratokhoz. Kögl s. lelkész felbeszakítva a misét és teljes egyházi díszben lelépve az oltárról, az ájult gyermekről letépte a fátyolt s így elfojtotta a tüzet. A misét aztán folytatták.

A megrémült Páris.

Budapest, április 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A párisi anarchisták legutóbbi rémtette nagy panikot idézett elő a tőzsdéken. Párisból jelentik, hogy a lakosság is szörnyen meg van rémülve. A rendőrség lázasan kutat, s ujabban három anarchistát fogott el. Véryt, a legutóbbi dráma szerencsétlen hőst, ma amputálták. A rendőrség azt hiszi, hogy a bombát valamely kóborló anarchista az utcáról dobta a vendéglőbe.

Leleplezett merénylettervek.

Budapest, április 26. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bukarestből jelentik, hogy Rustsukban oly egyéneknek, kik az Oroszországban és Szerbiában tartózkodó bolgár emigránsokkal összeköttetésben vannak, a szisztovi és rustsuki prefekték házmotózást tartottak és robbanó bombákat, töltényeket, dinamitot találtak, valamint fenyegető leveleket Coburg Ferdinand és Stambulov ellen. Több letartóztatás történt.

Nagy dinamitrobbantás Párisban

Budapest, április 26. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisi jelentések szerint ott tegnap este háromnegyed 10 órakor fölrobbantották a Véry-féle vendéglőt, a hol Ravachol anarchistát napokkal ezelőtt elfogták. A robbantás iszonyu hatásvolt és beláthatlan néptömeg vette körül az épületet. Véry vendéglősnek mind a két lába összeroncsolódott, kis lánya és két nő vesélyesen megsebesültek, míg neje az ijedtségtől megőrült. Egész Párisban leirhatlan ijedtség uralkodik és messzemenő rendőri intézkedések tétettek. — Ravachol ügyét ma kezdik tárgyalni.

Közgazdaság.**A budapesti gabnatözséről.**

Budapest, április 26. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Határidő-üzlet:

Buza tavaszra 8.88—90.

Buza ősze 8.38—40.

Kukoricza 4.95—97.

Zab tavaszra 5.55—60.

Zab ősze 5.60—62.

Kukoricza és buza 5 százalékkal emelkedtek.

Vegyes közlemények.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1892. április 25. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli súlyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. súlyban) 44 $\frac{1}{2}$ —45 kr. Fiatal nehéz (páronként 320 klgron felüli súlyban) —47 krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klgr. súlyban) 46—47 krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgrig terjedő súlyban) 47—47 $\frac{1}{2}$ krig. — II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli súlyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 kr. Közép (páronként 220—280 klgr. súlyban) 46—47 krig. Könnyű (páronként 220 klgrammig terjedő súlyb.) 47—47 $\frac{1}{2}$ krig. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klgron felüli súlyban) 46—46 $\frac{1}{2}$ krig. Közép (pkint 220—260 klgr. súlyban) 46—46 $\frac{1}{2}$ krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő súlyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 $\frac{1}{2}$ krig. Sertéslétszám 1892. április hó 22-én volt készlet 144423 drb. 1892. apr. hó 23—24-én felhajtott 2239 drb. — 1892. ápr. hó 23—24-én elszállított 1220 drb. 1892. apr. hó 25-én maradt készletben 145442 drb. — A hizottsertés üzletirányzata; az üzlet változatlan.

REGÉNY-CSARNOK.**I r é n.**

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Scossa Dezső.

(7-ik folytatás.)

Sebesen alá s fel kezdett járni a szobában s daczosan dobogott lábaival, mialatt kezei összeszorultak s ajkai a haragtól reszkettek. Indulatosan rángatta meg a csengetyűt. Nem birt, nem tudott egyedül lenni. A mult emlékei ilyenkor egész meztelenségükben lebegtek körülötte, az a kiméletlen guny, a melylyel az imént illetve lett, felidézte emlékébe azt a kétségbeesett pillanatot, a melyben megfeledkezett önmagáról. Bűntársa mint a tükröt tartotta mindig eléje azt a sötét pontot, a mi féregként rágódott e fény, e gazdagság daczára lelken s elrabolta nyugalmát.

A dacz, a mely csak rosszra ösztönözte, most is uralmat vett rajta s daczolni akart a lelkiismeret fel-feltolakodó szemrehányásaival, s ez a tusa nap nap után meghozta azt a kínos fejfájást, a mi megsemmisítéssel fenyegette.

Oszlányi ezredes pedig hiába kérdezősködött az idegen után. Holló Zoltán elutazott.

III.

Oszlányi ezredes a fiatal ügyvédől nyert információk után a kíváncsiságtól gyötörve legelső teendőjének hitte, hogy az után az idegen után kérdezősködjék, a kit néhány-szor Irén kíséretében látott. Ámde Holló Zoltán elutazott s a hotelben nem birtak tájékozást nyújtani felőle.

Nem állhatta meg hát, hogy mindazt, a mi lelkében a szép özvegy láttára megfogamzott s azóta rohamosan és tervszerűen fejlődött tovább, valakivel ne közölje. Elhatározta, hogy nővéreinek mindent fölfedez és sietett hozzá.

Nővére Regéczi Péter gyáros neje volt, ki gazdag ember hirében állt. A báró nem szerette sógorát nem csak származása, de leküzdhetlen polgári hajlamai miatt sem. Sőt amióta örökös pénzzavarai közben egy izben segélyét megtagadta, ellenségeskedés állt be közöttük, a mi családjától is távol tartotta.

Regéczi Péter nem sokat törődött ezzel s teljesen elégedett volt, ha családja körében zavartalanul csendes nyugalomban folytathassa polgári foglalkozását. Ez pedig abból állt, hogy naponként kétszer Uj-Pestre kocszott, meglátogatta ott levő gyárát, kiveszekedte magát a munkásokkal és fölügyelőkkel, benézett az irodába, ott töltött egy órát, aztán a raktárakba ment s pókhálósan, piszkosan ismét szépen hazatért.

Élete folyásával egészen meg volt elégedve s házikörének csendes egyformaságát sem zavarta egyéb, minthogy télen hetenkint egyszer kétszer gyárosokból álló társaság gyűlt össze nála, hogy éjfélig a pagátot kergesse s tea mellett üzleti ügyekről beszélgessen.

Regéczi Péternek nem is lett volna soha semmi baja, ha a feleségét el nem veszi. Neje, született Oszlányi Amanda bárónő azonban fölötte úgy mint egész háza népe fölött, korlátlan hatalmat gyakorolt. Szegény, tönkrement főuri családtól származva, mikor az egyszerű, de vagyonos polgárnál jó módba jutott, hamar kifejtettek mindazon hajlamai, a miket szűk anyagi viszonyai között eddig el kellett fojtania.

És pedig kifejtettek e hajlamok akkor, midőn legidősebb gyermeke, Alexandra felnőtt, a kit Chloe és Dorinda nyomon követtek.

Az a rögeszméje támadt, hogy gyermekeit, a kikben félig kék vér keringett, jobb sors illeti meg, mint az, a miben születtek. Egyszerre emlegetni kezdte azokat az összeköttetéseket, a mikben egykor családja élt s amiket eddig nem jutott észébe felkeresni. Kedvteléssel beszélte el ifjuságának napjait, a mely telve volt dicsőséggel és fényvel s álmódzni kezdett az után.

A gond és nélkülözés ideje pedig, a mi élte folyamának legszomorubb részét képezte, azt a szent feladatot érlelte meg benne, hogy leányainak jobb sorsot biztosítson az övénel s ezt csak az által vette elérhetőnek, hogyha azokat gazdag és előkelő férjek oldalán láthatja.

A leányok tehát tervszerűleg úgy neveltették, hogy e célhoz legyenek idomíthatók s így azok már gyermekkoruktól kezdve nem hallottak egyebet, mint hogy a csinos leány egyedüli hivatása: gazdag férjet szerezn.

És mikor Alexandra az első hosszú ruhát kapta, a Regéczi család viszonyai gyökeresen megváltoztak.

Regécziné, vagy miként férje és a cseléd-ség nevezte: „a bárónő” először is lakásukat változtatta meg. Eddig a Terézváros egyik kifelé eső részében laktak, a hol a háznál kert is volt. Most az épülő sugár-uton béreltek emeleti nagy lakást s a józan

gondolkozásu Regéczi minden ellenkezése daczára fogatot tartottak, melyen az Oszlányi család hétágu koronával ékesített czimere diszlett.

Mikor aztán az új lakás ujonnan bebutoroztatott, megnyiták a Regécziék termei s a nyilvános szereplés kezdetét vette. Egyelőre nem azok a fényes nevű egyének gyülekeztek ugyan abba, a kiket a bárónő leginkább emlegetni szeretett, csak olyanok, a kik a fővárosi élet felületén usztak, a nélkül, hogy existenciájukról bárkinek is világos fogalma lehetett volna. De egyelőre ez is elég eredmény volt egy „visszafelődött mánáscsaládnak”, amint a bárónő férjének gunyosan mondani szokta. Annyi bizonyos, hogy ezek is nagy lármát csaptak, sokat ettek és ittak s a gazdag asztaloknál jól érezték magukat.

Regéczi nem titkolta úgy barátai mint gyárának alkalmazottjai előtt, hogy e megváltozott állapotok temérdek pénzt emésztettek fel, de egyébként azt is beismerte, hogy neje bizonynyal tudja, hogy mit csinál s hogy a leányok e fölösleges kiadásokat elkerülhetlenekké teszik.

A báróné pedig diadalmasan feszíté ki a vitorlákat, melyekkel a jövő nagyság és boldogság gályáját elindította.

A szerencse kedvezett vállalkozásának. Legidősebb leánya Alexa hamar foktő alá került s az esküvő bámulatos gyorsasággal ment végbe, hiven a gondoskodó anya ama jelszavához, hogy a hódításnak ereje a gyorsaságban rejlik.

Alexa tökéletesen anyja leánya volt. Felfogta annak intenczióit s kitűnően végezte dolgát, fölseperedő nővéreinek büszkén emlegetve azt a családi fényt, a melynek alkotója lett.

A nehezen nyert babérokon oly édes megpihenni! Alexa pedig azokat élvezte már. Neki nem kellett többé attól félnie, hogy divatja mult kalapban vagy elnyűtt ruhában kell járnia. És az e fölötti önértetes megelégedés a fiatal nőt hosszabb időre érzéketlenné tette oly dolgok iránt, a mik másokat igen könnyen bánthattak volna. Tagadhatlan volt például, hogy férje nem viseltetett iránta azzal a bálványozással a minőt ő remélt és házassága első idejében követelt s a mi a regények és mamája azon tanításán alapult, hogy az ősz férjek tenyerükön hordják fiatal nejüket.

A férj, egy francia eredetű vállalkozó a mézeshetekben némi gyöngédebb érzést tanusított neje iránt, de azóta, a mióta a remélt hozományban nagy mértékben csalatkozott, nagy változáson ment keresztül, mert Alexa nem is volt szép és nem is szerelemből kapott férjet.

Eraszt ur ezen elszámított vállalatát senki előtt sem ismerte be s nejét nagyobbára olyasmire használta, a minek kevés köze van a szivhez: háziasszonynak, a ki vendégeit mulattatja és a cselédség kezére ügyel, betegápolónak, a ki nem mondhat fel rögtön s nem menekülhet szeszélyei elől, vagyoni állapota hazug tündököltetésére, rossz hire és hitele helyreállítására és kudarczai eltakarására.

Az ifju házások nézeteltéréseit az anyós, a ki hivatva érezte magát mindenbe beavatkozni, csak növelte és szaporította. Ő csak azt látta, hogy leánya jól el van látva s habár az nem is volt boldog, igyekezett másik két leányát is mihamarább hasonló módon fejkötő alá szorítani. (Folyt. köv.)

Nyilttér.*)

Butorszállítás és költözködes.

*) Az e rovat alatt költöztétt nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: **Dr. Brájjer Lajos.**
Főmunkatárs: **Jurkovics Aladár.**

H i r d e t é s e k.

1918. szám 1892.

(178—3.1)

Hirdetmény.

A nm. kereskedelemügyi m. kir. ministerium folyó évi ápril hó 12-én 23570.-II. sz. a. kelt magas rendeletével a felső-torontáli ármentesítő társulat által töltésbelebbezés céljából Gyála község határában elfoglalt földterületekre nézve a kisajátítási eljárást elrendelvén, a tárgyalás f. évi május hó 17-én délelőtt 9 órakor Gyála községében (község házában) fog megtartatni.

Felhivatnak tehát az érdekelt felek, hogy fenti időre kitűzött tárgyaláson annál inkább megjelenjenek, minthogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekelt felek közül senki sem jelenik meg.

A kisajátítási tervrajz és összeírás Gyála község házában 15 napi közszemlére kitéve.

Nagybecskerek, 1892. ápril 21.

Torontálmegyei közigazgatási bizottság:
Rónay, főispán.

Hirdetmény.

Torontálmegye alibunári járásába kebeleztetett Petrovoszello község mint erkölcsi testület tulajdonát képező s 1400 hold kaszáló, valamint 1075 hold legelőből álló földbirtokának újbóli felméréseivel és egy résznek felosztásával járó **mérnöki munka** biztosítása tekintetéből 1892. évi május hó 9-ik napjának délelőtti 10 órakor Petrovoszello község házában zárt írásbeli versenytárgyalás fog megtartatni.

Melyhez árlejtezni kívánó szakemberek oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a szabályszerűen kiállított zárt ajánlatokhoz a 10%-nyi bánatpénz is csatolandó.

A közelebbi feltételek a hivatalos órák alatt a községjegyzői hivatalban betekintheők.

Kelt Petrovoszellon, 1892. évi április 20-án.

Knoll, **Zsivan,**
jegyző. (179—3.1) bíró.

6285. szám ki. 1892.

(175-2.1)

Árlejtési hirdetés.

Nagybecskerek r. tan. város képviselő-testületének f. évi 38. sz. kgy. határozatával több városi utca kövezetének részint koczka, részint terméskő-burkolattal való helyreállítása határozatván el, ezen munkák fogantatásának biztosítása céljából ezennel zárt ajánlati versenytárgyalás iratik ki.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a tárgyalás alapját képező munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, a felajánlott vállalati ár után számítandó 5%-nyi bánatpénzzel, illetve annak letéteményezését igazoló városi pénztári hivatali elismervénnyel ellátott zárt ajánlataikat **f. évi május 8. napja** délelőtti 12 óráig a vár. polgármesteri hivatalhoz annyival is inkább beadják vagy beküldjék, mivel a későbben érkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Kelt Nagybecskereken, 1892. évi ápril hó 23-án.

Krsztios János, polgármester.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.